

42. møde.

Onsdag den 24. januar kl. 13.

Formanden: Med skrivelse af dags dato har undervisningsministeren fremsendt skriftlig besvarelse af et af medlem af folketinget Ellen Strange Petersen stillet spørgsmål (spm. nr. 99). Spørgsmålet og besvarelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Skriftligt besvaret spørgsmål.

Af *Ellen Strange Petersen* til undervisningsministeren (18. januar 1973):

„Hvad agter ministeren at foretage sig i anledning af den fortsatte bagvaskelse af lektor Erik Høgh efter disciplinærundersøgelsens afslutning?“

(Spm. nr. 99).

Begrundelse.

Efter at tjenstemandsundersøgelsen mod lektor Erik Høgh har afvist alle den såkaldte urimelighedsrapports beskyldninger mod lektoren, har undervisningsministeren pålagt Københavns universitet at underrette de pågældende om undersøgelsens resultat og at foranledige, at et eventuelt overskydende oplag af urimelighedsrapporten tilintetgøres. Ministeren har over for universitetet understreget, at en fortsat viderebringelse af rapportens påstande og sigtelser herefter vil ske mod bedre vidende og derfor kan få konsekvenser for de pågældende.

Alligevel kan man i Politiken for 16. januar se en artikel af formanden for Danske Studerendes Fællesråd Søren Schmidt, der gentager en række af de mortificerede angreb og insinuerer, at statsmagten er korrupt. Nogle studenter afslører urimeligheder, og statsmagten sætter himmel og jord i bevægelse for at rense de ansvarlige, hedder det i artiklen.

Mit spørgsmål stilles for at få oplyst, hvad ministeren som repræsentant for statsmagten i disse sager vil gøre for at beskytte urimeligt angrebne personer mod fortsat forfølgelse.

Undervisningsminister *Knud Heinesens* svar (24. januar 1973):

Som det også er anført i begrundelsen for spørgsmålet, har jeg i skrivelse af 8. januar

1973 til Københavns universitet og i den samtidig hermed udsendte pressemeddelelse udtrykkelig fastslået, at en fortsat viderebringelse af de i urimelighedsrapporten indeholdte påstande og sigtelser nu — efter ministeriets afgørelse i sagen — vil ske mod bedre vidende og derfor kan få konsekvenser for de pågældende.

Heri ligger en tilkendegivelse af, at der vil kunne blive tale om at rejse tjenstemandsag eller foretage anden form for tjenstlig påtale i de tilfælde, hvor sigtelser og påstande viderebringes af personer i det offentlige tjeneste. Er de pågældende derimod ikke offentligt ansatte, kan ministeriet normalt ikke reagere direkte, idet ærefornærmelser er undergivet privat påtale. I disse tilfælde vil det derfor normalt være overladt den ærefornærmede selv at rejse sag. I tjenstemandsloven er der ganske vist hjemmel til at pålægge en tjenstemand at fralægge sig ærerørige beskyldninger ved dom, men denne adgang benyttes efter forholdets natur kun i begrænset omfang.

På den givne anledning vil jeg i øvrigt gerne minde om, at jeg har bestræbt mig på, at ministeriets afgørelse i tjenstemandsagen mod Erik Høgh blev kendt i så vide kredse som muligt gennem de udsendte pressemeddelelser og nu gennem mangfoldiggørelsen af landsdommer Fritz Møllers beretning, der vil blive udbudt til salg gennem boghandelen.

Gennem disse foranstaltninger mener jeg at ministeriet må siges at have gjort, hvad der med rimelighed vil kunne forventes i denne sag. Det kan næppe være min eller ministeriets opgave i almindelighed at føre kontrol med og gribe ind over for urigtige påstande og anbringender i dagspressen eller de øvrige massemedier.

Artikler i aviser og udtalelser i de øvrige massemedier kan naturligvis være af en så grov og misvisende karakter, at ministeriet nødsages til at reagere over for vedkommende massemedium med krav om optagelse af et dementi.

I det foreliggende tilfælde er sagen dog så ny og den udførlige omtale af den i massemedierne i så frisk erindring hos offentligheden, at næppe nogen kan være i tvivl om ministeriets vurdering.

På denne baggrund og under hensyn til, at injuriesøgsmål sjældent er befordrende